ஏல் (*’El*): “தேவன்”

பழைய அல்லது புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு விசேஷித்த அர்த்தம் கொண்டிராத மனித அல்லது தெய்வீகத்துவப் பெயரைக் காண்பது மிகவும் கடினமாகும். மற்றும், வேதாகமம் எவ்வளவு கவனமாக எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதை ஒருவர் கவனிக்கையில், தெய்வீகத்தின் எந்த ஒரு பெயரும் அல்லது விவரிப்பும் குறிப்பாகத் தனிச் சிறப்புடையதாகச் சுட்டிக் காட்டப்படுவதை அவர் அறிகின்றார். பின்வரும் பாடங்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் தெய்வீகத்துவத்தின் பெயர்கள் மற்றும் விவரிப்புகள் பலவற்றைக் காட்சிப் படுத்தும் ஒரு முயற்சியாகும். பெயர்களைத் தேவன் தாமே தனிப்பட்ட வகையில் தேர்ந்து கொண்ட செயலானது அவரது மக்களால் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர்களின் வளமான அர்த்தத்தை நாம் கண்டுகொள்ள நம்மை அனுமதிக்கின்றன. காட்சிப் பெட்டியில் உள்ள விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை ஆய்வு செய்வது போல அந்தப் பெயர்களைப் படித்தறிவது என்பது தெய்வீகத்தைப் பற்றி ஒருவருடைய மதிப்பை ஆழப்படுத்துவதற்கானதாகும்.

எபிரெய மொழியில் தேவத்துவம் என்பதற்கான இயற்பெயரானது ’El அல்லது ’Eloh என்ற பெயர்ச்சொல் வேரின் மீது கட்டியமைக்கப் பட்டுள்ளது. எபிரெய ஆண் ஒருமைச் சொல்லுடன் im என்பதைச் சேர்க்கையில் அச்சொல்லானது பன்மைச் சொல்லாக்கப்படுகின்றது; இவ்விதமாக நாம் ’elohim என்ற வார்த்தையையும் எதிர்ப்படுகின்றோம். “பெயர்ச் சொல்லின் அமைப்பு பன்மைச் சொல்லாக இருக்கிறது, ஆனால் ஒருமைச் சொல்லைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது. இது சில வேளைகளில் ‘மகத்துவத்தின் பன்மைப்பதம்’ என்று அழைக்கப்படுகின்றது.”[1] பழைய ஏற்பாடானது எப்பொழுதுமே ஒரே ஒரு தேவன் இருக்கின்றார் என்று குறிப்பிடுவதுடன் பல தெய்வ விக்கிரகாராதனையைக் கண்டனம் செய்கின்றது. இவ்விதமாக இந்தப் பெயர்ச் சொல்லின் வேர் மீது கட்டப்பட்டுள்ள தேவனின் இயற்பெயர்களைப் புரிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாக உள்ளது.

ஏலோஹிம் (’ELOHIM): “தேவன்”

தெய்வீகத்துவத்தைப் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் விவரிப்பானது ஆதி. 1:1ல் உள்ளது. ‘‘ஆதியிலே தேவன் [’elohim] வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்.’’

“தேவன்” என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம்

தவறாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்து. “தேவன்” மற்றும்

"நல்லது" (good) என்ற வார்த்தைகள் தொடர்புடையவைகள் என்று சிலர் நினைத்துள்ளனர். இந்த வார்த்தைகள் ஆங்கில மொழியில் ஒன்று போலவே எழுத்துச் சரிப்பைக் கொண்டுள்ளன என்பது உறுதி. ஆங்கிலோ - சாக்ஸன் வார்த்தையான "god" என்பது தெய்வீகத்துவத்தையும் நற்பண்பையும் சுட்டிக்காட்டுவதாக ஆதி. 1:1 பற்றி ஆதாம் கிளர்க் விளக்கம் அளித்தார். வேதாகமத்தின் தேவனை ஒருவர் சிந்தித்துப் பார்க்கையில், "தேவன்" என்ற வார்த்தை எவ்விதம் நற்தன்மையுடன் சமானப்படுத்தப்படலாம் என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முடியும், ஏனென்றால் வேதாகமத்தின் தேவன் சாராம்சத்தில் நற்பண்பு உடையவராய் இருக்கின்றார். "கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்துப் பாருங்கள்" என்று தாவீது வியந்து கூறினார் (சங். 34:8). வேதாகமத்திற்குப் புறம்பே, ''தேவர்கள்'' (''கடவுள்கள்'') நல்லவர்களாய் இருந்ததில்லை. "God" என்ற வார்த்தை நற்பண்பைக் குறிப்பிடுமென்றால், அது புற சமய தெய்வீகத்துவங்களைக் குறிப்பதற்கு முற்றிலும் தவறான வழியிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது எனலாம். யுரேனஸ் (Uranus) என்ற கடவுள் தனது சொந்தப் பிள்ளைகளையை வெறுத்து, சிறையில் இட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. யூப்பித்தர் (Jupiter) என்ற கடவுள், தான் "கடவுளர்களின் அரசன்" ஆவதற்காக தன் தந்தையைத் தூக்கியெறிந்தது எவ்விதம் என்பது பற்றி கதைகள் கூறுகின்றன. புறசமய(மத)க் கடவுள்கள், பேராவல், சண்டையிடுதல் மற்றும் சிற்றின்ப வெறி ஆகியவை உடையவைகளாகச் சித்தரிக்கப்பட்டன.

இருப்பினும், ஆதி. 1:1ல் மோசே பயன்படுத்திய 'elohim என்ற வார்த்தையானது, ''நற்பண்பு'' (''நல்லது'') என்று அர்த்தப்படும் வார்த்தையுடன் உறவு எதுவும் பெற்றிருப்பதில்லை. ''நல்லது'' என்ற வார்த்தை tobh என்ற எபிரெய வார்த்தையில் இருந்து வருகின்றது, இது ஆதி. 1:4ல்: வெளிச்சம் tobh நல்லது என்று தேவன் 'Elohim கண்டார் என்பது போன்ற வகையில் காணப்படுகின்றது. ஆங்கில வார்த்தைகளான "god" மற்றும் "good" ஆகியவை ஒரே வேளையில் ஒரே விதமான எழுத்துக்களைப் பெற்றிருப்பினும், இந்த ஆங்கில வார்த்தைகள் பெறப்பட்ட எபிரெய வார்த்தைகள் பொதுவான அம்சம் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை.

(கடவுள்) "god" என்ற வார்த்தை வழிபடுவதற்குரிய பொருள் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. "god" என்ற வார்த்தையானது "வேண்டுதல் செய்ய, வழிபட'' என்ற வேர் அர்த்தத்தையுடையதாக ஆங்கில அகராதி கண்டறிகின்றது; எனவே கடவுள் என்பது வழிபடுவதற்குரிய ஒரு பொருள் ஆகின்றது. அது போலவே, 'elohim என்ற வார்த்தையிலிருந்து மிகப் பெரும்பாலும் தரவழைக்கப்பட்ட வினைச்சொல் 'alah ஆகும் (இது "Allah" ''அல்லாஹ்'' என்ற இஸ்லாமியச் சொல்லில் காணப்படுகின்றபடி யானதாகும்), இது ''பயத்துடன் சென்று வழிபடுதல்/வருதல்'' என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இந்த வார்த்தை "வழிபடுவதற்கு" என்று அர்த்தம் பெறலாயிற்று.

''பயம்'' என்ற வார்த்தையில் தொடக்கத்தில் அடங்கியிருந்த அச்சமானது மாபெரும் ஆராதனைக்குரியவரிடத்தில் கொண்டுள்ள பயபக்தி மற்றும் ஆழ்ந்த மரியாதை ஆகிய உணர்வில் மறைகின்றது, இதன்

விளைவாக ஒருவர் தேவனுக்குப் பயப்படுகின்றார் என்று கூறுகையில் அதன் சந்தர்ப்பப் பொருளானது ஒருவர் தேவனை வழிபடுகின்றார்/ ஆராதிக்கின்றார் என்றாகின்றது. "உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்குப் பயந்து" (உபா. 6:13) என்று மோசே எழுதினார்; ஆனால் மோசேயின் கூற்றை இயேசு மேற்கோள் காட்டிய பொழுது, அவர் "பயம்" என்ற வார்த்தையைத் தகுதியான சந்தர்ப்பப் பொருளுடன் விளக்கப்படுத்தினார், அவர் "உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து கொண்டு, அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக" (மத். 4:10) என்று கூறினார். "தேவன்" ("God") *என்ற வார்த்தை "பயம்"* "fear", *yare'* *என்பதற்கான வார்த்தையில் இருந்து தரவழைக்கப் பட்டதாலும், "பயம்",* "fear" *என்ற வார்த்தை வழிபடுதல் என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதாலும்,* "God", *"தேவன்" என்ற வார்த்தையும் வழிபடுதலின் கருத்தும் திட்டவட்டமாகவே தொடர்புடையவைகளாக்கப் படுகின்றன.*[2]

ஆராதனைக்குரிய ஒரே ஒருவர். ஆதியாகமம் 1:1ல் பயன்படுத்தப் பட்ட வகையில், "தேவன்" என்ற வார்த்தையானது ஆராதனைக்குரியவர் என்பதை மட்டும் குறிப்பிடாமல், ஆராதனைக்குரிய ஒரே ஒருவர் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றது. ஆதி. 1:1ல் விசேஷித்த தெய்வீகத்துவத்தின் தனிப்பட்ட தன்மை என்ற வகையில், பின்னாளில் பத்துக் கட்டளைகளி லும் முதலாவது கட்டளையில் ஆராதிக்கப்பட வேண்டியவர் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது: "என்னையன்றி உனக்கு வேறே தேவர்கள் உண்டா யிருக்க வேண்டாம்" (யாத். 20:3). "உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்குப் பயந்து, அவரைச் சேவித்து, அவரைப் பற்றிக் கொண்டிருந்து," (உபா. 10:20) என்ற கூற்றில் "மாத்திரமே" என்ற வார்த்தை புரிந்து கொள்ளப்பட்டதென்று இயேசு கருதினார். அவர் "உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து கொண்டு, அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக" (மத். 4:10) என்று கூறியதில் மறைமுகக் கருத்தையும் சேர்த்து அளித்தார். இவ்விதமாக, பழைய ஏற்பாட்டில் தெய்வீகத்தின் இந்த முதல் விவரிப்பானது உலகளாவிய வகையில் ஆராதனைக்குரிய ஒரே ஒருவரைப் பற்றிய கருத்தை வாசிப்பவர்களின் சிந்தைகளில் ஆழமாகப் பதியச் செய்திருந்தது.

'Elohim என்ற வார்த்தையின் பன்மைத் தன்மை

"தேவன்" என்பதில் இருந்து "தேவர்கள்" என்று மாற்றம் பெற்ற வடிவம் போன்ற மோசேயின் எழுத்துக்களில், "தேவர்கள்" (gods) *என்பது "கள்"* "s" *என்பதைச் சேர்த்துச் செய்யப்படவில்லை. பன்மைப் பதங்கள்* "im" *என்பதைச் சேர்த்து ஏற்படுத்தப்பட்டன; எனவே 'elohim என்ற வார்த்தை ஒரு பன்மை வார்த்தையாகும்.*[3] *இருப்பினும், 'elohim என்ற வார்த்தை மெய்யான, ஜீவனுள்ள ஒரே தேவனைக் குறிப்பிடும் பொழுது, மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் எபிரெயப் பன்மை வார்த்தையை ஆங்கில ஒருமை வார்த்தையான* "God" *(தேவன்) என்பதால் தரவழைத்தனர். ஆதி. 1:1ல் உள்ளது போன்று, இது ஜீவனுள்ள ஒரே தேவனைக் குறிக்கின்றதா இல்லையா என்பதைச் சந்தர்ப்பப் பொருள் தான் முடிவு செய்கின்றது. யாத். 20:3ன் சந்தர்ப்பப் பொருளானது மாறுபட்டதாக உள்ளது. இங்கு 'elohim*

என்ற அதே வார்த்தையே உள்ளது, ஆனால் பன்மை தெய்வீகத்துவங்கள் இங்கு குறிப்பிடப் படுவதைச் சந்தர்ப்பப் பொருள் காண்பிக்கின்றது: "என்னையன்றி உனக்கு வேறே தேவர்கள் ['elohim] உண்டாயிருக்க வேண்டாம்."[4]

ஒரே தேவனை விவரிப்பதற்குப் பழைய ஏற்பாடானது பன்மைப் பதத்தைப் பயன்படுத்தியது ஏன் என்ற கேள்வியானது அதிகமான விவாதங்களை எழுப்பியுள்ளது. தகவல் பெறாத நாத்திகவாதிகள் இந்தச் சிறு அறிவைக் கொண்டு இது பழங்காலத்தில் பல தெய்வ வணக்கம் இருந்ததற்கு "ஆதாரம்" ஆகும் என்று பயன்படுத்த அவசரப்படுகின்றனர், ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டைக் கவனமாகப் படிக்கும் ஒரு மாணவரும் இப்படிப்பட்ட ஆதாரமற்ற கூற்றை ஒருபொழுதும் ஏற்படுத்தியதில்லை. ஆதி. 1:1ல் பேசப்படும் சிருஷ்டிகர் வேத வசனங்களில் "ஒருவர்" என்றே கருதப்பட்டார் (உபா. 6:4); அவரைத் தவிர, "வேறே தேவன் இல்லை" (ஏசா. 44:6). அத்துடன், எபிரெய வேத வசனத்தில் ஆதி. 1:1ல் எழுவாயானது பன்மைத் தன்மை உடையதாக இருந்தாலும், "சிருஷ்டித்தார்" என்ற வினைச் சொல்லில் ஒருமைத் தன்மையே உள்ளது. நன்றாய் எழுதப்பட்ட வேதவசனத்தில் இது, பன்மைப் பெயர்ச் சொல்லானது ஒரே தேவனைக் குறிக்கின்றது என்பதற்கு ஆதாரம் அளிக்கின்றது.

பழங்கால மக்கள் மத்தியில் அதிகாரமுடைமை/அதிகாரமுடையவர்கள் பன்மை வடிவங்களைப் பயன்படுத்துவதினால் மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடப்பட்டனர் என்று தோன்றுகின்றது. ஆதி. 42:30ல் யோசேப்பைப் பற்றி விவரிப்பதற்கு "அதிபதி" (Lord) என்ற வார்த்தையின் பன்மை வடிவம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பார்வோனை விவரிப்பதற்கு பன்மைப் பதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன, மற்றும் விக்கிரகாராதனை செய்யும் மக்கள் ஒரு (தனிக்) கடவுளை விவரிக்கப் பன்மைப்பதங்களைப் பயன்படுத்தினர். இப்படிப்பட்ட பன்மைப் பதங்கள் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடுவதில்லை, ஆனால் கனத்தையும் மற்றும் அதிகாரத்தையும் குறிப்பிடுகின்றன - இது வேதாகமத்திலும், அதற்கு வெளியிலும் ஒரு தெளிவான பயன்பாடாகும். இதை கருத்தில் உணரும் ஒருவர், இந்த அகிலத்தின் தேவனுக்குப் பன்மை வடிவம் பயன்படுத்தப்பட்டது பற்றி வியப்படையக் கூடாது. தேவனைக் குறிக்கின்ற மற்ற இயற்பெயர்கள் கூட பன்மை வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. இது, "கர்த்தர்" (ஆதி. 15:2), "பரிசுத்தர்" (நீதி. 9:10), "சிருஷ்டிகர்" (பிர. 12:1), மற்றும் "சிருஷ்டிகர்" (உண்டாக்கினவர்) (ஏசா. 54:5) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கும் உண்மையானதேயாகும்.

தேவத்துவத்தைப்பற்றிய உபதேசமானது விலையேறப் பெற்றதாக/விலைமதிப்பற்றதாக உள்ளது. ஆதி. 1:2ல் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றிய திட்டவட்டமான குறிப்பானது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது, மற்றும் ஆதி. 1:26; 3:22; 11:7 (யோவா. 1:1-3ஐக் காணவும்) ஆகியவற்றில் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய மறைமுகக் குறிப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், தற்போதைய தகவல்கள் அனுமதிக்கின்ற அளவில், தேவத்துவத்தைப்பற்றிய எந்த ஒரு குறிப்பும் ஆதி. 1:1ல் உள்ள 'elohim என்ற பன்மை வடிவத்தின் பயன்

பாட்டினால் நோக்கம் கொண்டவைகளாய் இருப்பதில்லை. மாறாக, பன்மை வடிவமானது மாபெரும் சிருஷ்டிகருக்குரிய மாண்பையும் கனத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

சிருஷ்டிக்கும் தேவன்

வேதாகமத்தில் தெய்வீகத்துவத்தைப் பற்றிய முதல் விவரிப்பான 'Elohim என்பது ''சிருஷ்டிக்க'' என்று அர்த்தப்படும் பொழுது அதன் எழுவாயாக bara' என்ற மனிதரைக் குறிக்கும் சொல்லை ஒருபொழுதும் பெற்றிராத ஒரு வார்த்தையுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளது. தேவன் சிருஷ்டித்திருப்பவற்றை மனிதன் வடிவமைக்கவோ, உருக்கொடுக்கவோ மற்றும் ஒத்துப் போகவோ முடியும்; ஆனால் தேவனால் மட்டுமே சிருஷ்டிக்க முடியும் (ஏசா. 65:17; ஆமோஸ் 4:13). மரம் கொடுக்கப்பட்டால் மனிதனால் அதிலிருந்து மேசை முதலிய பொருட்களை உண்டாக்க முடியும்; ஆனால் "தேவன் மட்டுமே ஒரு மரத்தை உண்டாக்க முடியும்."

ஆதியாகமத்தின் சிருஷ்டிப்பு பற்றிய விபரமானது, தேவன் சிருஷ்டிப்பைத் தொடங்கப் பொருள் எதுவும் கொண்டிருந்ததாகக் குறிப்பிடுவதில்லை. மனிதனின் சரீரத்தை வடிவமைப்பதிலும் (ஆதி. 2:7) மற்றும் மிருகங்களை உருவாக்குவதிலும் (ஆதி. 2:19) தேவன் பொருளை (''மண்ணை'')க் கொண்டு செயல்பட்டார் என்று நாம் வாசிக்கின்றோம், ஆனால் பூமியின் மண்ணைத் தேவன் எதைக் கொண்டு உருவாக்கினார் என்று நாம் அறிவதில்லை. ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து சிருஷ்டித்தல் என்பது மறைவான கருத்தாக உள்ளது. அவர் பேசினார், அது ஆயிற்று; அவர் கட்டளையிட்டார், அது நின்றது (சங். 33:6; எபி. 11;3ஐக் காணவும்). சிருஷ்டித்தல் மற்றும் உருவாக்குதல் அல்லது வடிவமைத்தல் ஆகிய இரு செயல்களையும் தேவன் நிகழ்த்தினார் என்பது அவர் Bore'; ''சிருஷ்டித்தவர்'' என்றும் (ஏசா. 40:28), 'Oseh, ''உண்டாக்கியவர்'' (ஏசா. 54:5), மற்றும் Yotser "உருவாக்குபவர் அல்லது வடிவமைப்பவர்" (''சிருஷ்டிகர்''; ஏசா. 45:11) என்றும் அழைக்கப்படுவதினால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

இவ்விதமாக ஆதி. 1:1ல் உள்ள 'Elohim (தேவன்) என்பது ஆராதனைக்குரிய ஒருவரை, ஆராதனைக்குரிய ஒரே ஒருவரை, எல்லா மேன்மையும், கனமும், அதிகாரமுடைமையும் உள்ள ஒருவரை, ஒன்றுமில்லாமை யிலிருந்து உலகங்களையும், மனிதரையும் சிருஷ்டிக்கக்கூடிய ஒருவரைக் குறிப்பிடுகின்றது. தேவனைப்பற்றிய இந்த சித்தரிப்புகள் நமது இருதயங்களை, அவரைப் பற்றிய மதிப்பினாலும், அவருக்கு மரியாதை காண்பித்து அவரை நோக்கியே நமது ஆராதனை ஏறெடுக்கக் கூடிய தன்மையினாலும் நிரப்ப வேண்டும். "நம்மை உண்டாக்கின கர்த்தருக்கு முன்பாக நாம் பணிந்து குனிந்து முழங்காற்படியிடக் கடவோம் வாருங்கள்" (சங். 95:6).

HA'ELOHIM: "THE GOD," "தேவன்"

ஏனோக்கு (*Ha'elohim*) தேவனோடே சஞ்சரித்ததாக மோசே ஆதி. 5:22ல் குறிப்பிட்டார். இந்த "the God" என்ற வார்த்தை ("தேவன்") என்று அர்த்தப்படுகின்றது. எபிரெய வசனத்தில் "God" என்ற வார்த்தைக்கு முன் "the" என்ற வார்த்தை வருவது என்பது "[மெய்யான மற்றும் ஜீவனுள்ள ஒரே] தேவன்" என்றே வழக்கமாக அர்த்தமாவதைப் புரிந்து கொள்ளச் செய்கின்றது.

வேதாகமத்தின் "தேவன்" "God" என்ற வார்த்தைக்கு முன் "the" என்ற வார்த்தை முதன்முறை தோற்றம் அளிப்பதற்கு முன்பாக தெய்வீகத் துவத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் எழுபத்தியொரு முறை ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன, தேவனைக் குறிக்கும் இந்த எழுபத்தியிரண்டாவது இடத்தில் "the" என்ற குறிப்புச் சுட்டுச் சொல் நுழைக்கப்பட்டதற்கு தகுந்த காரணம் ஒன்று இருக்க வேண்டும்.

சிருஷ்டிப்பின் தொடக்கத்தில் விக்கிரகங்கள், சொரூபங்கள் இன்னும் மற்ற பொய்த் தேவர்கள் இருந்ததில்லை, ஆனால் விக்கிரகாராதனை என்பது மிகப் பரவலான மனிதத் தவறுதலாயிருக்கத் தொடங்கிற்று. ஏனோக்கு சேவித்த தேவன் யார் என்பது பற்றி மோசேயின் குறிப்பிடுத லானது விக்கிரகாராதனை அடையாளப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை யாயிருந்த ஏனோக்கின் காலத்தைப் பற்றியது என்பது உண்மையாகும். மற்றவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்த போதிலும், மெய்யான மற்றும் ஜீவனுள்ள ஒரே தேவனை விட்டு விலகாத ஏனோக்கின் தேவபக்தியைப் பரிசுத்த எழுத்தாளர் பாராட்டினார். ஆதாமின் காலத்திற்கு நூற்றுக் கணக்கான அல்லது ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்குப் பிறகு "தேவன்" என்ற வார்த்தைக்கு முன் இடப்பட்ட இந்தக் குறிப்புச் சுட்டுச் சொல்லானது, தொடக்கத்தில் இருந்த பல தெய்வ வணக்கமானது எட்டாம் நூற்றாண்டில் ஒரு தெய்வ வழிபாடாக பரிணமித்தது என்ற நிரூபணமற்ற கருத்துக்கு மிகவும் எதிர்ப்பானதாக உள்ளது. மாறாக, இது தொடக்கத்தில் இருந்த ஒரு தெய்வ வழிபாடானது பின்னாளில் பல தெய்வ வழிபாடாகச் சீரழிந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

Ha'elohim என்ற வார்த்தையின் முதலாவது பயன்பாட்டிற்குப் பிறகு, இச்சொற்றொடரானது அடுத்த அதிகாரத்தில் மறுபடியும் தோற்றம் அளிக்கின்றது. ஏனோக்கின் கொள்ளுப் பேரனான நோவாவின் நாட்களின் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகையில், "தேவன்" என்ற வார்த்தைக்கு முன்னதாகக் குறிப்புச் சுட்டுச் சொல்லை மோசே மறுபடியும் பயன்படுத்தினார் - இது ஒரு கனத்த தனிச் சிறப்பான பயன்பாடாகும். தேவபுத்திரர்களாய் இருந்தவர்கள் (The Sons of Ha'elohim) விக்கிரகங்களை வழிபட மறுத்து, மெய்யான ஒரே தேவனுக்கு உண்மையுடன் இருந்தார்கள், அவர்கள் இன்னொரு திசையில் தவறிழைத்தவர்களாயினர்: அவர்கள் பல மனைவி களை உடையவர்களாய் இருந்தனர். பல தெய்வங்களை வழிபடத் தூண்டிய பிரபலமான தூண்டுதல்களை எதிர்த்திருந்த இவர்கள் பல மனைவிகளை மணக்கத் தூண்டுதல்களை மறுத்தோ/எதிர்த்தோ

இருந்ததில்லை. ஒரே ஒரு மனைவியுடன் மட்டுமே ஒரே சரீரமாக வேண்டும் என்ற தேவனுடைய போதனையை அவர்கள் மீறி, பல மனைவிகளுடன் அவர்கள் ஒரே சரீரமாயினர்.

கவனமாக எழுதப்பட்ட எபிரெய வேதவசனமானது, பல தெய்வ வழிபாட்டிற்கு முன்னதாக ஒரு தெய்வ வழிபாடு இருந்ததாகக் கூறுகின்றது மற்றும் இதன் எதிர்நிலையைக் கூறுவதில்லை. விக்கிரகாராதனை பிரபலமான பொழுது, ஏனோக்கு உயிருள்ள ஒரே தேவனுக்கு, உண்மையானவராகத் தொடர்ந்து நிலைத்து நின்றார் என்பதற்கு உறுதியான சுட்டிக்காட்டுதலை நாம் காண்கின்றோம். பின்னாளில், நோவாவின் நாட்களில், உபதேசத்தில் உண்மையான தேவனைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஒழுக்கத்தில் அவரைப் பற்றிக் கொண்டிருந்ததில்லை என்று தோன்றுகின்றது.

’EL ’ELYON: “உன்னதமான தேவன்”

ஆதி. 14:18ல் தெய்வீகத்துவத்தைப் பற்றிய இன்னொரு விவரிப்பை நாம் காண்கின்றோம்: “அன்றியும் உன்னதமான தேவனுடைய [’El ’Elyon] ஆசாரியனாயிருந்த சாலேமின் ராஜாவாகிய மெல்கிசேதேக்கு அப்பமும் திராட்ச ரசமும் கொண்டுவந்து.”

இவ்விடத்தில் வேதாகம வசனங்களிலேயே முதல்முறையாக தெய்வீகத்துவமானது ’El என்று விவரிக்கப்படுகின்றது. இதன் தொடக்க அர்த்தமானது அநேகமாக “பலமான ஒருவர்” அல்லது “வல்லமை நிறைந்த ஒருவர்” என்றுள்ளது. தேவனுடைய பெலத்தினால், இந்த வார்த்தை “தேவன்” என்று அர்த்தப்படலாயிற்று. தெய்வீகத்தைப் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் விவரிப்பான ’Elohim என்பது “ஆராதனைக்குரிய ஒருவர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது என்பதை நாம் ஏற்கனவே கண்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது நாம் தேவனைக் குறிப்பிடுகின்ற ஆனால் பலத்தின் குறிப்பிடுதலுடன் விவரிக்கின்ற ’El (ஏல்) என்ற இன்னொரு எபிரெயச் சொல்லை எதிர்ப்படுகின்றோம்.

ஆதி. 14:18ல் ’El என்ற வார்த்தையுடன் இணைக்கப்பட்டதும், “பலமுள்ள ஒருவர்” என்று பொருள்படுவதுமான கூடுதல் விவரிப்பான பெயர் ஒன்றை தெய்வீகத்திற்கு அளிக்கின்ற விவரிப்பான பெயர் ஒன்றை தேவனுக்குக் காண்கின்றோம்: ’Elyon. ’Elyon என்பது மேன்மையான, உயர்ந்த, உன்னதமான, மிக மேலான நிலையைக் குறிக்கப் பயன்படும் ஒரு சொற்றொடராகும். எனவே தெய்வீகத்தைப் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டின் இந்த விவரிப்பானது மிக உன்னதமானர் பலமுள்ளவர் என்பதில் கவனத்தை ஈர்ப்பதாக உள்ளது.

தேவன் உன்னதமான மற்றும் பரிசுத்தமான இடத்தில் வாசம் பண்ணினாலும் (ஏசா. 57:15; 66:1), ஆதி. 14:18 வசனப் பகுதியானது அவரைப் பற்றி, நாம் தேசியத் தலைவர், சேனாதிபதி ஆகியோரைக் குறிப்பிடுவது போலவே கூறுகின்றது. இவ்விதமாக தேவன் முழுமையான ராஜரீகம் உடையவராகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுகின்றார்.

தேவன் 'El 'Elyon, "உன்னதமான தேவன்" என்று முதன் முதலில் விவரிக்கப்படும் இடத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளானது பலமுள்ளவர் முற்றிலுமான இராஜரீகம் கொண்டுள்ள குறிப்பிட்ட இருபகுதிகளைப் பற்றி சுட்டிக்காட்டுகின்றது. தேவன், பரலோகம் மற்றும் பூலோகத்தின் உரிமையாளர் மற்றும் உடைமையாளர் என்ற வகையில் ஸ்தோத்திரிக்கப் படுகின்றார். மேன்மையான தளபதி என்ற வகையில் அவர் 318 குடிமக்களை மட்டுமே படைவீரர்களாகப் பயன்படுத்தி நான்கு இராஜாக்களின் படைகளை நிலைகுலையச் செய்வதற்கு முடிந்தது (ஆதி. 14:14-16).

தெய்வீகத்துவத்தைப் பற்றிய மிகச் சரியான விவரிப்பானது மிகவும் துல்லியமாக சரியான இடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பலமுள்ளவர் தமது சுய உடைமையின் மீது - பரலோகம் மற்றும் பூலோகம் ஆகியவற்றின் மீது, அவ்விடங்களில் உள்ள சகல குடிகள் மீது - இராஜரீகமுடைய வராயிருந்தார். கலகம் செய்கின்ற நான்கு படைகளின் வலிமையினால் அவரைச் சலிப்படையச் செய்யவோ, தோற்கடிக்கவோ முடியாதிருந்தது.

'EL SHADDAI:

"சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்"

கர்த்தர் தம் பலத்தைச் சித்தரிக்கும் இன்னொரு சொற்றொடரை ஆபிராமிடத்தில் பயன்படுத்தினார். ஆதி. 17:1ல் இந்த சொல் விளக்கமானது முதன்முறையாகத் தோற்றம் அளிக்கின்றது: 'El Shaddai, "சர்வ வல்லமை யுள்ள தேவன்."

Shaddai என்ற வார்த்தையானது "வன்முறையில் ஈடுபடுதல், அழித்தல், பாழாக்குதல்" என்று அர்த்தப்படுகின்ற வினைச் சொல் ஒன்றிலிருந்து தரவழைக்கப்பட்டதால், தேவன் தம்மை shaddai (சர்வ வல்லமையுள்ள) என்று விவரிக்கும் செயலானது கணிசமான அளவுக்கு சிரமத்தில் வழி நடத்தியுள்ளது. இருப்பினும் shaddai என்பதன் இந்த முதல் பயன்பாட்டினு டைய சந்தர்ப்பப் பொருளானது மீறுதலான அல்ல பேரழிவுக்கான எதையும் காண்பிப்பதில்லை - இது தேவன் கூறியிருக்கின்றபடியாக அவரது செயல்திறனின் வல்லமையை மட்டுமே காண்பிக்கின்றது. 'El Shaddai, "சர்வ வல்லமையுள்ளவர்," நூறு வயதான ஒரு தகப்பனுக்கு ஒரு மகனைக் கொடுக்கக் கூடியவராக, மலடியும் அநாதைப் பெண்ணுமாய் இருந்த (ஏசா. 54:1) தொண்ணூறு வயதான ஒரு பெண்ணைத் தாயாக்கக் கூடியவராக, ஆபிரகாம் மற்றும் சாராள் ஆகியோரில் இருந்து ஜாதிகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவராக இருந்தார். "உன்னை மிகவும் அதிகமாய்ப் பலுகப் பண்ணி, உன்னிலே ஜாதிகளை உண்டாக்குவேன்; உன்னிடத்திலிருந்து ராஜாக்கள் தோன்றுவார்கள்" (ஆதி. 17:6) என்று 'El Shaddai, "சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்" வாக்குத்தத்தம் செய்தார்.

Shaddai என்ற வார்த்தையானது கேள்விக்கிடமின்றி பலத்தையும் வல்லமையையும் குறிப்பிடுகின்றது, ஆனால் எப்பொழுதுமே அது பேரழிவு மற்றும் சிதைவின் திசையில் இருப்பதில்லை என்பது உறுதி. பரிசுத்த

வசனத்தில் இவ்வார்த்தையினுடைய தொடக்கப் பயன்பாட்டின் சந்தர்ப்பப் பொருளானது மொழிபெயர்ப்பில் இதற்கு வழக்கமாய்க் கொடுக்கப்படும் நம்பிக்கையை அளிக்கின்றது: "சர்வ வல்லவர்." தேவனுடைய வல்லமையைப் போல பெரிய வல்லமை எதுவும் இல்லை. ஆகவே பூமிக்குக் கீழும், பூமியிலும், பூமிக்கு மேலும் உள்ள ஒவ்வொரு வல்லமையும் "நான் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாயிருக்கிறேன்" என்று ஆபிரகாமிடத்தில் கூறியவரின் அனுமதிக்கு கீழ்ப்படிந்தவராக, அதைச் சார்ந்திருப்பவராக, அதற்கு அடிபணிந்திருப்பவராக இருக்க வேண்டும்.

தேவன் சர்வ வல்லவராய் இருக்கிறார் என்று அறிந்த நிலையில் ஆபிராம், 'El shaddai "சர்வ வல்லவர்" கொடுக்கும் எந்த ஒரு உறுதிப்பாட்டிலும் இலகுவாக இளைப்பாற முடிந்திருந்தது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தேவன் தமது வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்பதை ஆபிராம் அறிய முடிந்தது. ஆகையால், ஆபிரகாம் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனின் பலத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு, "மரித்தோரை உயிர்ப்பித்து, இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப் போல் அழைக்கிறவருமாயிருக்கிற" தேவன் மேல், ''தான் அநேக ஜாதிகளுக்குத் தகப்பனாவதை நம்புகிறதற்கு ஏதுவில்லாதிருந்தும், அதை நம்பிக்கையோடே விசுவாசித்தான்'' (ரோமர் 4:17, 18).

பல சிரமங்களுக்குப் பின், மற்றும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின், கர்த்தர், ஆராய்ந்து பார்க்க முடியாத தமது சுய ஆலோசனையின்படி ஆபிரகாமைப் பல இனங்களுக்குத் தகப்பனாக்குவதாகக் கொடுத்திருந்த வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவதை நோக்கிக் கடந்து செல்லுவதை ஒருக்காலும் மறக்கவில்லை. எந்த உறவுமுறை அல்லது இரத்தமாய் இருந்தாலும், கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் வாக்குத்தத்தத்தின்படியே ஆபிரகாமின் சந்ததியாகவும் சுதந்தரராகவும் இருக்கின்றனர் (ஆதி. 3:26-29). தேவன் தம்மை 'El Shaddai, ''சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்'' என்று மெய்ப்பித்துக் காட்டினார்.

'EL 'OLAM:

"சதா காலமுமுள்ள தேவன்"

தேவன் தமது பலத்தில் உள்ளது போலவே காலத்திலும் எல்லையற்றவராக இருக்கின்றார். இது ஆதி. 21:33ல் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயரில் பிரதிபலிக்கப் படுகின்றது: 'El 'Olam "சதாகாலமுமுள்ள தேவன்."

'Olam என்ற வார்த்தையானது "மறைக்க, ஒளிக்க" என்று அர்த்தப்படும் ஒரு வினைச் சொல்லில் இருந்து வருகின்றது. கொள்கையடிப்படையில், 'Olam என்பது "மறைக்கப்பட்ட ஒரு காலம்." "முடிவற்ற ஒரு காலம்" அல்லது "எல்லையற்ற ஒரு காலம்" என்று அர்த்தப்பட முடியும். 'Olam என்பதன் காலம் எவ்வளவு என்பதை சந்தர்ப்பப் பொருள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டியதாக உள்ளது.

சில வேளைகளில் ‘Olam என்பது எல்லைக்குட்பட்டதாக உள்ளது

‘Olam என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படும் வழிமுறைகளில் ஏறக்குறைய எல்லா வழிமுறையிலும், அந்த அர்த்தத்தின் மீது வைக்கப்படும் வரையறை தெளிவாகக் காண்பிக்கப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, எண். 10:8ல், ஆரோனின் குமாரராகிய ஆசாரியர் பூரிகைகளை ஊதுதல் என்பது ஒரு கட்டளையினால் ‘olam (“perpetual”; NASB) *நித்தியமாக்கப்பட்டது. அந்தக் கட்டளை அறிவிக்கப்பட்ட காலம் தொடங்கியே, ஆரோனின் ஆசாரியத்துவமும் கூட இல்லாது ஒழிந்து போகக் கூடியதாகவே இருந்தது. இது போலவே, பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு முன்பாக இருந்த தொட்டியொன்றில் கைகளையும் கால்களையும் கழுவுதல் (யாத். 30:21) என்பதும் கூட ‘olam (சதாகாலமும், நித்தியமும்) இருக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டது; ஆனால் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே, கழுவும் தொட்டியும், பரிசுத்த ஸ்தலமும், ஆசாரியர்களும் இல்லாத நிலை உண்டாகி விட்டது.*

அது போலவே, விருத்தசேதனமும் (ஆதி. 17:13; கலா. 6:15ஐயும் காணவும்) மற்றும் ஓய்வுநாளும் (யாத். 31:16; கொலோ. 2:16ஐயும் காணவும்) கூட, யோனா மீன் வயிற்றில் இருந்ததைப் போலவே (யோனா 2:6) ‘olam (என்றென்றைக்கும் உள்ளது) என்பதாக இருந்தது. ஆகையால், சிலவேளைகளில் ‘olam என்பது குறுகிய காலத்தைக் குறித்து ஏற்பட்டதாயிருக்கலாம் என்பதை வசனப் பகுதியே காண்பிக்கின்றது.

தேவன்மீது வரையறை எதையும் வைக்க முடியாது

’El ‘Olam, “சதா காலமுமுள்ள தேவன்” மீது எவ்விடத்திலும் கால வரையறை வைக்கப்பட்டதில்லை. அவர் நித்திய வாசியாக (ஏசா. 57:15), அநாதியாய் என்றென்றைக்கும் இருப்பவராக (சங். 90:1, 2) உள்ளார், மற்றும் அவர் அழியாமையுடையவராயிருக்கின்றார் (1 தீமோ. 6:16)! அவர் நித்திய கன்மலையாய் இருக்கின்றார் (ஏசா. 26:4) மற்றும் நீண்ட ஆயுசுள்ளவராய் இருக்கின்றார் (தானி. 7:9).

தேவனுடைய அடிப்படைப் பண்புகளில் வரையறை எதையும் வைக்க முடியாது

தேவன் காலமற்றவராய் இருப்பது போலவே, அவரது ‘Olam (சதா காலமுமுள்ள) அடிப்படைப் பண்புகளின் மீதும் வரையறை எதையும் அமைக்க முடியாது. அவரது பெயர் (யாத். 3:15), அவரது அன்பு (ஏரே. 31:3), அவரது அன்பிரக்கம் (சங். 103:17), அவரது மகிமை (சங். 104:31), அவரது சத்தியம் (சங். 117:2) மற்றும் அவரது நீதி (சங். 119:142) ஆகியவை என்றென்றைக்கும் உள்ளன.

அவருடைய குமாரன்மீது வரையறை எதையும் வைக்க முடியாது

பிதாவாகிய தேவனைப் பற்றியவை உண்மையாய் இருப்பது போலவே, அவரது குமாரனுடைய புறப்படுதலும் அநாதி நாட்களாகிய 'Olam - பூர்வத்தினுடையதாக இருக்கின்றது (மீகா 5:2). இயேசு கிறிஸ்து தாமே "நித்திய பிதா" (ஏசா. 9:6) என்று அழைக்கப்படுகின்றார், மற்றும் அவரது ஆண்டுகள் முடிந்து போவதில்லை (எபி. 1:10-12). அவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராய் இருக்கின்றார் (எபி. 13:8).

ஒரு மகன் தனது தகப்பனைப் போலவே சம வயதுள்ளவராய் இருக்க முடியாது என்பதால், கிறிஸ்துவுக்கு உரிய எல்லையற்ற நித்திய தன்மை யானது பிதா/குமாரன் என்ற மொழிநடையானது ஒரு விவரிப்பாக மட்டுமே உள்ளது. மேலும், மனிதச் சொற்றொடர்களின்/சொல் வழக்குகளின்படியான வகையில் இயேசு நேரடி அர்த்தத்தில் ஒரு மகனாக இருந்தால், ஒரு தெய்வீகத் தாய் இருப்பது அவசியமாகும். சரீரப் பிரகாரமான இயேசுவுக்கு மரியாள் தாயாக இருந்த போதிலும், Logos என்ற வகையில் தேவனாக இருந்த வார்த்தையானவர் மரியாள் வாழ்வதற்கு முன்னமே இருந்தார் (யோவா. 1:1-3).

ஆகையால், பிதா/குமாரன் உறவு என்பது உருவக நடை என்ற வகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். கிறிஸ்து "நித்தியத்திற்குப் பெற்றெடுக்கப்பட்டவர்" என்று கூறுவது முரண்பாடான தாகும்; உண்மையில், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளில் "begotten" என்பது ஒரு தவறான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது.[5] மேலும்/மற்றும், தேவத்துவமானது மனித குடும்பத்தைப் போலானது என்றால், அந்தக் குடும்பத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் நிலைப்பாடு அறியப்படாததாக உள்ளது. ஆகவே, குடும்ப மொழிநடையானது விவரிப்புப் பகுதிகளில் மட்டும் வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும், இல்லையென்றால் ஒருவர், கிறிஸ்துவின்மீது கால வரையறையை வைக்க வேண்டியிருக்கும்.

தேவன் அருளிச் செய்கின்ற ஜீவன்மேல் வரையறை எதையும் வைக்க முடியாது

மனிதன் ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பொழுது அவனது வாழ்நாள் வரையறைப் படுத்தப்பட்டது. அவன் இனியும், "தன் கையை நீட்டி ஜீவ விருட்சத்தின் கனியையும் பறித்து, புசித்து, என்றைக்கும் உயிரோடி''ருக்க முடியாது போயிற்று (ஆதி. 3:22). வரையறைகள் எதுவுமின்றி, என்றென்றைக்கும் வாழ்கின்ற இயேசு கிறிஸ்துவானவர் மனிதரை முன்பிருந்த நிலைக்குக் கொண்டு வருகின்றார்; அவர் தேவனு டைய பரதீசில் இருக்கும் ஜீவ விருட்சத்தை மறுபடியும் சென்றடையும் வழியை மனிதருக்கு கொடுத்திருக்கின்றார் (வெளி. 2:7). இப்படிப்பட்ட வாழ்வானது கடைசி நாளில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவதில் கிடைப்பதாய் உள்ளது (யோவா. 6:40). தேவனானவர் குமாரன் மீது வைத்துள்ள நித்திய ஜீவன் (1 யோவா. 5:11) என்பது குமாரனைப் போலவே நித்தியமானதாக -

மரிக்காததாக (லூக். 20:36; யோவா. 3:16ஐக் காணவும்), அழியாததாக மற்றும் சாகாததாக (ரோமர் 2:7; 1 கொரி. 15:51-55) உள்ளது.

கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு ஏற்படும் துன்பத்தின் காலத்தின் மீது வரையறை எதையும் வைக்க முடியாது

சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல் சண்டைக்காரராய் இருக்கின்றவர்களுக்கு (ரோமர் 2:8) ஏற்படும் துன்பம் மற்றும் தண்டனையின் கால அளவின் மீது வரையறை எதையும் வைக்க முடியாது என்பது பரிதாபகரமானது ஆகும். பரலோகத்தில் தேவனுடன் இருக்கும் அகமகிழ்வான வாழ்வானது "நித்தியமானதாக" இருப்பது போலவே, நரகத்தில் பிசாசு மற்றும் அவனது தூதர்களுடன் துன்பப்படுவதும் "நித்தியமானதாகவே" உள்ளது (மத். 25:41, 46; 2 தெச. 1:6-9). மனிதர்கள், நரகத்தின் கால அளவில் வரையறைகளை ஆராயாது வைத்துள்ளார்கள், ஆனால் அவர்கள் பரலோகத்தின் கால அளவில் அவ்விதமான வரையறைகளை வைப்பதில்லை. இருப்பினும், வரையரையற்ற பரலோகம் ஒன்று இருப்பதாகப் போதிக்கின்ற அதே வேதாகமமே வரையறையற்ற நரகம் ஒன்று இருப்பதாகவும் போதிக்கின்றது. துன்மார்க்கமான மக்கள் யாவரும் துரும்பைப் போலச் சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள், அது அவர்களுக்கு வேரையும் கொப்பையும் வைக்காமற் போகும் என்ற விளக்கத்தை ஒருவர் நேர்ப் பொருளாக எடுத்துக் கொண்டால் (மல். 4:1), அவர் மரணத்திற்குப் பின்பு ஐசுவரியவான் அடைந்த துன்பத்தின் வரலாற்றை மறுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார் (லூக். 16). மரணத்திற்குப் பின்பு சரீரம் மட்டுமே அழிகின்றது, ஆத்துமா அழிவதில்லை. நரகத்தில் செலவிடப்படும் காலத்தின் மீது ஒருவர் வரையறை வைத்தார் என்றால், அதே வேளையில் அவர் பரலோகத்தில் செலவிடப்படும் காலத்தின் மீதும் வரையறை வைக்கின்றார்.

'Olam "சதா காலங்கள்" என்ற வார்த்தையானது சில வேளைகளில் சந்தர்ப்பப் பொருளின் வரையறைகளுடன் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதில் வேதவசனங்கள் தெளிவாயுள்ளன. இருப்பினும், தேவனுடைய இருத்தல், கிறிஸ்து, தேவனுடைய தன்மைகள், அவர் அருளிச் செய்கின்ற ஜீவன், அல்லது தண்டிக்கும்படியாக வலிந்து அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்படுதல் ஆகியவற்றின் மீது வேதாகமம் காலவரையறைகள் எதையும் வைப்பதில்லை. ஆபிரகாம் பலிபீடம் ஒன்றைக் கட்டி, அதை சதா காலங்களிலும் உள்ள தேவனுக்கு அர்ப்பணித்த பொழுது, அவர் (ஆபிரகாம்) தாமும் கூட மேன்மையான தேசத்தில் - அதாவது பரலோகத்தில் - என்றென்றைக்கும் இருப்போம் என்ற விசுவாசம் பெற்றிருந்தார் (எபி. 11:14, 15).

குறிப்புகள்

[1]C. L. Seow, *A Grammar for Biblical Hebrew* (Nashville: Abingdon Press, 1986), 18n2.

[2] *'Elohim ("தேவர்கள்") என்பதன் தரவழைப்பானது ஆராதனைக்குரிய ஒரு*

பொருளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்றாலும், இவ்வார்த்தையானது தூதர்கள் (சங். 8:5 மற்றும் எபி. 2:7 ஆகியவற்றை ஒப்பிடவும்), மனித நியாயாதிபதிகள் மற்றும் ஆளுகை செய்பவர்கள் (யாத். 22:8, 9, 28; 1 சாமு. 28:13), மற்றும் மனிதர்கள் (சங். 82:6; யோவா. 10:34) ஆகியோருக்கும் பயன்படுத்தப்படலாயிற்று. [3]*"தேவனுக்கு" ஒருமை வார்த்தையான 'eloah என்பது பழைய ஏற்பாட்டில் மிக அரிதாகவே உள்ளது. இது 57 முறைகள் மட்டுமே காணப்படுகின்றது, ஆனால்* 'elohim *என்ற பன்மை வடிவமானது 2570 முறைகள் காணப்படுகின்றது.* [4]KJV*யில், எபி. 9:5ல்,* "Cherub" *என்பது ஆங்கிலம் மற்றும் எபிரெயப் பன்மைப் பதமான* "Cherubims" *என்று தரப்பட்டுள்ளது.* [5]*Monogenes (யோவா. 1:14, 18; 3:16, 18; 1 யோவா. 4:9) என்பது நேர்ப் பொருளில் "ஒரே பேறானவர்" என்று இருப்பதில்லை, ஆனால் "அவ்வகையில் ஒரே ஒருவர், தனிச் சிறந்த ஒருவர்" என்றே உள்ளது.*

'EL-'ELOHE-YISRA'EL:

"தேவன், இஸ்ரவேலின் தேவன்"

ஆதி. 33:20ல் யாக்கோபு தேவனுக்கு ஒரு விசேஷித்த பெயரைக் கொடுத்தார்: 'El-'Elohe-Yisra'el, "தேவன், இஸ்ரவேலின் தேவன்." சீகேம் நகருக்குப் பத்திரமாய்ச் சென்று சேர்ந்த யாக்கோபு அங்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, தேவனைக் கனப்படுத்துவதற்காக இந்தப் பெயரைக் கொடுத்தார் (ஆதி. 33:18-20).

யாக்கோபு பிறந்த பொழுது தம் சகோதரரான ஏசாவின் குதிக்காலைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் காரணத்திற்காகவே "குதிங்காலைப் பற்றுபவர்" என்று அர்த்தப்படும் யாக்கோபு என்று அவர் பெயரிடப் பட்டார். பற்றும் இயற்கைப் பண்பும், வஞ்சிக்கும் இயல்புமே யாக்கோபின் குணமாய் இருந்தது. அவர் ஏசாவைச் சூழ்ச்சியால் வென்று, தங்கள் பிதாவினிடத்திலிருந்து வரும் பிறப்புரிமையைப் பெற்றார். பின்பு அவர் தமது தகப்பனாகிய ஈசாக்கை வஞ்சித்து, ஏசாவுக்கென்று ஈசாக்கு வைத்திருந்த ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றார். யாக்கோபு தமது வாழ்க்கையின் முதல் நாற்பது ஆண்டுகளாக குதிங்காலைப் பற்றுபவராக, வஞ்சிப்பவராக இருந்தார். வஞ்சிக்கின்ற தனது சகோதரனை ஏசா வெறுத்து கொலை செய்யத் தீர்மானித்ததில் வியப்பெதுவும் இல்லை.

யாக்கோபு அதிக கலக்கத்துடன் ஏசாவின் கோபத்திற்குத் தப்பியோடினார் (ஆதி. 27:41-44; 28:5). பின்னாளில், லூஸ் என்ற இடத்தில் அவர் தரையில் படுத்திருக்கையில், ஒரு தரிசனத்தில் கர்த்தர் அவருக்குத் தோன்றி அதன் மூலம் யாக்கோபு மாபெரும் ஆறுதலைப் பெற்றார் (35:6-15). யாக்கோபு தமது பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பி, கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யும்படி பொருத்தனை செய்து கொண்டார் என்பது உறுதி. அந்தப் பொருத்தனையைத் தனது சிந்தையில் கொண்டவராக அவர் சீரியா நாட்டில் இருபதாண்டுகள் வாழ்ந்தார். அவர் தமது இயல்பின்படியாக வஞ்சக சூழ்ச்சி மற்றும் ஏமாற்றுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதற்குப் பதில், நேர்மையாயிருக்கத் தன்னால் முடிந்த அளவு சிறப்பாகச் செயல்பட்டார். லாபானின் மந்தையை மேய்த்த பொழுது, "பீறுண்டதை" (ஆதி. 31:39) தனது சொந்த நஷ்டத்தில் மேற்கொண்டார். யாக்கோபு மாறிய ஒரு மனிதராய் இருந்தார். உண்மையிலேயே அவர் மனம் மாறி, தகுதியாக வாழ முயற்சி செய்தார்.

மறு ஜென்மம் எடுத்த இம்மனிதர் மறுபடியும் பலஸ்தீனத்திற்குத் திரும்பிய பொழுது, இன்னமும் ஏசாவுக்குப் பயப்பட்டார், அவரது சிந்தனைகள் வஞ்சித்தலுக்குத் திரும்பாமல், கிருபைக்கும் ஜெபத்திற்கும் திரும்பின. "என் சகோதரனாகிய ஏசாவின் கைக்கு என்னைத் தப்புவியும்" (ஆதி. 32:11) என்று அவர் வேண்டினார்.

மனித வடிவில் இருந்த தேவனுடன் அவர் ஒரு இரவு முழுவதும் போராடிய பிறகு, கர்த்தர் யாக்கோபின் பெயரை மாற்றினார். அவருடைய கடந்த கால இருபது ஆண்டு வாழ்க்கையில், ''யாக்கோபு'' என்கிற

பெயரானது அவருக்கு அநீதியை இழைத்திருந்தது. ஆகையால், தேவன் இப்பொழுது அவரை "இஸ்ரவேல்" என்று அழைத்தார், இது "தேவனோடு போராடியவர்'' என்று அர்த்தம் தரும் ஒரு சொற்றொடராகும். யாக்கோபின் புதிய பெயரின்படி, கர்த்தர் அவரிடத்தில், "தேவனோடும் மனிதரோடும் போராடி மேற் கொண்டாயே" (ஆதி. 32:28) என்றார். ''இஸ்ரவேல்'' என்ற வார்த்தை ''தேவனின் இளவரசன்'' என்று அர்த்தப்படலாயிற்று.

மாறிய இந்த மனிதர், இப்பொழுது தேவனுடைய இளவரசராய் இருந்தார், ஏசாவை அவர் சந்தோஷமாய் எதிர்கொண்டு, கானான் என்ற இடத்திற்குள் சமாதானமாய்ப் பிரவேசித்தார். அவர் ஒரு நிலத்தை வாங்கி, தாழ்மையுடனும், நன்றி பாராட்டுதலுடனும் தமது தேவனுக்கு ஒரு பலி பீடத்தைக் கட்டினார். அதை அவர் தக்க விதத்தில் 'El-'Elohe-Yisra'el, "பலமுள்ள ஒருவர், ஆராதனைக்குரிய ஒருவர், இளவரசரின் பலமாய் இருக்கும் ஒருவர்" என்று பெயரிட்டு அழைத்தார்.

'El-'Elohe-Yisra'el, பலிபீடத்தின் மீது முதல் பலியானது செலுத்தப்பட்ட வேளையில், யாக்கோபு தனிச் சிறப்பான மற்றும் அர்த்தம் நிறைந்த ஆராதனை ஊழியத்தை அனுபவித்திருக்க வேண்டும். இஸ்ரவேல் தம்மைக் கவனித்துக் கொள்ளவும், எல்லாத் தீமையிலிருந்தும் தம்மை விடுவிக்கவும், கானானுக்குத் தம்மைப் பத்திரமாய்க் கொண்டு வந்து சேர்க்கவும் தேவன் ஒரு தூதரை நியமித்திருந்தார் (ஆதி. 48:16) என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

'EL-BETHEL: "பெத்தேலின் தேவன்"

இஸ்ரவேல், ஆதி. 35:7ல் தேவனைக் கனப்படுத்த இன்னொரு பலிபீடத்தைக் கட்டி அதற்கு 'El-bethel "பெத்தேலின் தேவன்" என்று பெயரிட்டார். 'EL-'Elohe Yisra'el என்ற பலிபீடம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்த சீகேமிலிருந்து இஸ்ரவேல் தமது பயணத்தைத் தொடர்ந்த பொழுது, அவர் மீண்டும்-தனிப்பட்ட, கலக்கம் அடைந்த, பயம் கொண்ட மனிதராக - அதே இடம் வந்து தேவனால் தேற்றப்பட்டிருந்தார். இந்த இடம் லூஸ் எனப்பட்டது, இது யாக்கோபினால் பெத்தேல் என்று பெயர் மாற்றப் பட்டது, இதன் அர்த்தம் ''தேவனுடைய வீடு'' என்பதாகும். இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவர் மீண்டும் இங்கு வந்த போது, தேவனுடைய தரிசனம் மற்றும் வாக்குத்தத்தத்திற்கு மதிப்பளிக்கும்படியாக இஸ்ரவேல் மீண்டும் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினார். அதை அவர் "பெத்தேலின் தேவன்" என்று அர்த்தம் தரும் 'El-bethel என்று அழைத்தார். பெத்தேலில் முதலில் அவருக்குத் தரிசனமான தேவன் அவரைப் பராமரிப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்து, தமது வார்த்தையை நிறைவேற்றியிருந்தார். இஸ்ரவேல் தாம் பயணம் தொடங்கிய இடத்திற்குச் சமாதானத்துடன் மறுபடியும் வந்து சேர்ந்திருந்தார். அவர் நன்றியுள்ளவராய் இருந்தார். 'El-bethel-இல் ஒரு பலியைச் செலுத்துகையில் இஸ்ரவேல் நன்றியுணர்வு மற்றும் மதிப் புடனான ஆராதனை அனுபவத்தை மீண்டும் மகிழ்வுடன் அநுபவித்தார்.